

2018. ÁPRILIS–JÚNIUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 15. ÉVFOLYAM 4–6. SZÁM

ISTENFÉLELEM

(Mt 10,28)

Ha az istenfélelemről kimerítően szándékoznék írni, akkor legkevesebb egy kötetet kellene szánnom a témának. Ha csak a bibliai előfordulási helyek számára tekintünk (több mint 100), világossá válik, hogy nem elhanyagolható kérdésről van szó.

Félelemről beszélni egy kicsit mindig „félelmetes”, az istenfélelem szó is kétségkívül ébreszt bennünk félelmes gondolatokat. Anélkül, hogy belebonyolódnék az eredeti kifejezések elemzésébe vagy részletkérdésekbe, a főt jelölt ige alapján szeretnék valamit tisztázni. Nem azért, mintha azt föltételezném, hogy mindenki helytelen állásponton van, hanem azért, mert tudom, sokan félreértik ezt az ígét. Onnan tudom, hogy az utóbbi hetekben különböző helyeken, különböző korú testvérektől kaptam ugyanazt a kérdést: „Kitől is kell valójában félni, az emberektől, az ördögtől vagy Istentől?” Az Igéből: „Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, hiszen a lelket nem tudják megölni. Inkább attól féljete, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában!” – egyesek szerint ez nem tűnik ki világosan.

Visszaulva az eredeti kifejezésekre, annyit mégis meg kell jegyez-

ni, hogy a magyar félelem szó nem adja vissza tökéletesen azokat a széles jelentésskálájú kifejezéseket, amelyek a leggyakrabban jelölik a Bibliában ezt az érzést (a héberben: JÁRÉ, a görögben: FÓBEOMA). A bibliai félelemnek (legalábbis az imént jelölt kifejezéseknek) nem kizárólag negatív értelmük van! Jelentenek a félelmen kívül tiszteletet, megbecsülést, hódolatot, tartást, függőséget stb. Ha tehát istenfélelemről szólnak, a büntudat vagy épp a megkeményedés nyomán kialakulható rettegésen túl – hisz ezt is jelenti a szó –, gondolnunk kell minderre.

Nem tudom, miből adódik az a hiedelem, hogy alapigénkben arra biztat bennünket Jézus, hogy féljünk az ördögtől?! Talán valami régi, ilyen értelmű, nagy hatású „egyetlen prédikáció” késői „gyümölcseről” van szó. (Elég gyakran lehet nálunk ilyen mondatokat hallani: „X.Y. – nagynevű prédikátor – ezt így és így magyarázta”, olykor azzal a „kiegészítéssel”: nem úgy, mint a testvér!) Az is elképzelhető, hogy az előző versekben található Belzebub név sugallja a félreértést. Mindenestre az biztos, hogy téves ez az értelmezés. A Biblia szerint a Sátán

„nagy hatalom” de nem a legnagyobb hatalom.

Ha magunkban bízva próbáljuk legyőzni, kétségkívül elbukunk. Ebben az esetben van ok a félelemre. Krisztussal együtt viszont kétségkívül győzünk fölötte. Ez esetben semmi okunk sincs félni tőle. A Biblia soha nem tanácsolja, hogy féljünk az ördögtől! Ehelyett ellenállásra, harcra buzdít: „Álljatok ellene az ördögnek!” – és kilátásba helyezi a győzelmet: „...elfut tőletek.” (Jak 4,7) – Hogy sokszor mégis félünk? Ez igaz. Ha nincs kapcsolatunk az Úrral, okkal retteghetünk. De ha van, akkor fölösleges óvatosságról vagy gyávaságról lehet szó csupán, ugyanis: „...ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?!” (Róm 8,31)

Éppen arról van szó Máté 10,16-32-ben, hogy sem az ördögtől, sem az ő ember-eszközeitől nem kell félünk, hisz csak a test fölött van hatalmuk (ebben a vonatkozásban is csak annyi, amennyit a Mindenható Isten enged!). Az ember teljes egzisztenciája fölött egyedül az Úr rendelkezik. Csak neki van hatalma az üdvözítésre vagy az elkárkoztatásra. Istentől félünk! Azt jelenti ez, hogy tőle függünk, vele szemben érezzük felelősséget, tiszteletet, megbecsülést, hódolatot, szent, de nem rettegő félelmet. (A rettegésre, borzongásra, rémületre egyébként külön kifejezései is vannak a Bibliának!)

FIGYELEM!

Ebben az évben – rendhagyó módon – nem július utolsó vasárnapján, hanem egy héttel korábban, július 22-én tartjuk a Szőkepusztai Konferenciát 10.30 órai kezdettel

(gyülekező és bevezető zene 10.00 órától)

az utóbbi évek helyszínén, Libickozmán, a Jó Pásztor erdőben.

A konferencia témája: Otthonom a templom.

Mindenkit szeretettel várunk!

A félelem ellenszere a szeretet – szoktuk mondani. „A teljes szeretet kiűzi a félelmet.” (1Jn 4,18) Így is igaz: a félelem ellenszere a félelem! A Sátántól és az ő szolgálótól való félelem fölött az istenfélelem segít győzedelmeskedni. Az az istenfélelem, amely nem tétlen reszketést, hanem engedelmisséget eredményez. Az imént idézett sorok – Jakab leveléből – ezt is bizonyítják: „Engedelmeskedjete az Istennek, de álljatok ellen az Ördögnek, és elfut tőletek! Közeledjete az Isten-

hez, és Ő közeledni fog hozzátok!” (4,7-8) Féljük az Istent, hogy senki mástól ne kelljen félnünk!

A Sátánnak soha nem volt, és nem lesz hatalma arra, hogy valakit is a gyehennára juttasson. Az ítélet a mi Urunké! Hogy mi lesz a sorsunk, a jövőnk, az Krisztus áldozata után tőlünk függ. Ha vállaljuk az Úrral a közösséget a földön, annak lehetséges földi következménye a szorongatás vagy épp a mártírhalál, de biztos földöntúli gyümölcse: az üdvösség. Ezért bátorít bennün-

ket Jézus: „Nektek barátainak mondom: »Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de azután többé nem árthatnak. Megmondom nektek, kitől féljete: attól féljete, akinek azon felül, hogy megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony, mondom nektek: Tőle féljete.«” (Lk 12,4-5)

Az a valaki, akinek erre van hatalma, senki más nem lehet, csak Isten. „Az Istent féljete!” (1Pt 2,17)

Dr. Almási Mihály

Szerkesztői rovat

Szeretett újságunk, a „Jó Pásztor” 15 éves. A Szökepusztai Konferenciák új sorozata tíz éve indult, és tíz éve tartottuk az első Jó Pásztor Gyermektábort is.

A napokban átlapoztam az újság bekötött példányait, és megakadtam a 2008. szeptember-októberi számnál. 60 színes fénykép és cikkek sora számol be a szökepusztai zarándok-kápolna megnyitásáról, a gyermektáborról, és persze egyébéről. Kegyelemteljes és áldott alkalmak sorára emlékezhetünk hálaadással...

Az idei évben egy héttel korábban lesz a konferencia a szokásosnál, tehát július 4. vasárnapján, 22-én, így többen tudnak részt venni rajta. Minden a hagyományos rendben zajlik majd, amint az a meghívóból is látszik.

Szeretettel várunk mindenkit, régi és új konferenciázókat. Imádkozzunk Isten áldásáért!

Jelen számunkban megemlékezünk arról, hogy immár 98 éve annak, hogy megszületett a *trianoni békediktátum*. Gyászünnep ez, és a helyzet jogilag is rendezetlen. Az utódállamok a szerződésben lefektetett kötelezettségeiknek soha nem tettek ele-

get teljesen. Lassan-lassan, mintha beletörődünk volna ebbe a helyzetbe.

Messze nem így volt ez hosszú évtizedekig! Közlünk egy cikket, másolatban, dr. Somogyi Imre egyházelnök által szerkesztett „A KÜRT” c. baptista ifjúsági lapból, a *Felvidék visszacsatolására* emlékezve, ami 80 éve történt. Az írás magáért beszél. A nemzeti összetartozás napja (június 4.) lehet a szunnyadó parázs felszításának eszköze is, ahogy erre egyre inkább látunk példákat.

A Kormány 2018-at a *Szent Korona évének* nyilvánította. Ennek kapcsán emlékezünk a 40 évvel ezelőtti eseményre, a korona hazaadására. Hálások vagyunk Istennek azért, hogy ebben fontos szerepe volt a baptistáknak, Jimmy Carternak, Haraszi Sándornak, Billy Graham-nek...

A korona a nemzeti összetartozás egyik legfontosabb szakrális tárgya, felekezeti hovatartozástól függetlenül. Adja meg nekünk Isten, hogy ráébredjünk: a nemzeti összetartozás munkálásának ránk bízott eszköze az evangélizáció.

Kérjük ebben a mi Urunk és a Szentlélek segítségét!
– Dr. A. M. –

1938-ban, 80 éve tért haza a Felvidék

Dr. Somogyi Imre, korábbi baptista egyházelnök az 1920-as évek elején megalapította a Magyar Baptisták Ifjúsági Szövetségét, amelynek hivatalos lapja volt „A KÜRT”. Ez az igen népszerű újság 1938-ban (XV. évfolyam 9-10. sz.) címdoldalon közli Somogyi Imre vezércikkét, a *Felvidék visszatérése* kapcsán. Öröm, reménység, hála sugárzik az emelkedett, ünnepi hangvételű, lírikus írásból. Fotómásolatban közöljük az első oldalt.

A KIJIRT

Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország!

Ősütői verőfény ragyog a budai hegyekben. Kitérom szobám ablakát Kassa felé és imádságos szívvel rebegek a magyar igéket: „Hiszek Magyarország feltámadásában!”

Vallok neked, szeretett Hazám. Most, hogy északon széttört a trianoni rablilincs szenvedő testeden, engedd meg, hogy örömtől könnyező szemekkel tekintsek a szemedbe... Hazám! Édes magyar Hazám! Aldom az Örökkévaló szentséges szent nevét, hogy bölcsöm a te kebleden ringott. Szépséged Isten ajándéka, jóságod szíved aranya. Petőfivel, a te hű fiaddal, dalos mártiroddal zengi az ajkam:

„Ha a föld Isten kalapja, Úgy hazám bokréta rajta!”

Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarország! Képedet, az egész, az oszthatatlan, az igaz és a nagy Magyarországot mindörökké a lelkembe véstem. Tied voltam édes Hazám, amikor fűzfasipot fújtam az erdőn játszadozva, tied voltam, amikor véretem hullaltam érted a csatatéren; tied voltam, amikor testvérharcban keseregtem és emésztődtem; tied voltam messze idegenben, ahol esténként rólad tettem bizonyosságot és ahol lefekvéskor háromszínű pántlikádat tettem a fejem alá; tied voltam és a tied vagyok Isten drága igéjével az ajkamon és pihenést, megalkuvást nem ismerő tollammal a kezemben és vérem gyanánt csordul ki belőlem a szó:

„Turulmadár, fényes madár száll a levegőben,
Azt hirdeli, Magyarország napja felkelőben.
Míg a síró magyar anyák gyászruhában járnak,
Nem lesz addig békessége ennek a világnak.
Igazságot Magyarországnak!”

Tudom én azt édes Hazám, hogy nem a legjobbak közül való vagyok. Bűnös fiad vagyok én néked, csettőbötöl, esendő magyar. De azt meg te tudod legjobban, édes Hazám, hogy téged mindig szerettelek... Isten neve után világeletemben ez volt a legnagyobb név számomra: Haza. Bocsásd meg a vétkeimet, fogadd el gyermeki hálaomat, tárd ki felém ölelésre a karjaidat, szeretett Hazám!

Szépségednél csak a jóságod nagyobb, magyar hazám. Te mindig egyformán szereltesd pártos fiaidat és amint Isten napja egyformán felsüt jökre és gonoszokra, te is kenyereddel, vízeddel tápláltad az édeset és a mos-

tohát, a bennszülöttet és a jövevényt. Te mindig kész voltál a felejtésre, a megbékülésre, az ajándékozásra. Aldott ősi föld, Hungária szelleme!

Új magyar jövőért imádkozom az imádkozókkal, édes Hazám. Jöjjön el végre Nagy-Magyarország és Nagy-Magyarországgal Isten országa. Jöjjön el az az idő, amikor gyöngyszemmé szipul a magyar könnyesepp; amikor imádsággá magasztosul a nemzet hálája; amikor megvalósul Gyóni Géza magyar álma, amit a gránicon álmodott:

„Jövő magyarját minden ág ne húzza,
Rémlátás réme ne háljon vele.
Csodára keljen áldott magyar báza,
Aki velette, az arassa le.”

Te nem tiltottad azt meg soha, édes Hazám, hogy egy másik haza fiát, Istennek egy másik gyermekét ne szeressem. De kimondom bátran, azt se kívánja főlem senki, hogy téged ne szeresselek. Fekete kenyéren, ütöttkopolt viskóban is néked akarok szolgálni, hazám! Szolgálni akarok Istennek és hazának. Az égi hazának a földi hazában. A földi hazában mindenkinek. Mert Krisztus hívására mindenkinek a szolgálója lettem!

Nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát és nem szégyellek téged sem, hajdan dicső, most szenvedő csonka hazám. Krisztus a szegénységével tette gazdaggá a világot és a te szegénységed az én hitvallásom!

„Minél lépettebb rongy lesz szép ruhád,
Minél csapzottabb tiszta homlokod,
Nagypéntekednek égő kinyit
Minél faradtabb vállat vonszolod;
Minél árva és lenézettebb leszel,
Hogy érted újjal mutalnak reám;
Annál emellett hangon hirdetem,
Hogy az a koldusasszony — az anyám!”

És mi lesz akkor, ha Isten visszaadja néked, amit elraboltak tőled; ha felöltöztet újra a régi ruhádba?... Öröm-ünnep lesz hegyen-völgyön, csodás pitymállat a Duna-Tisza táján, a Kárpátok és a Havasok alatt és a déli végeken. Ezt szeretném Simeonként megérni, aztán... nyugodtan leteszem a lantot, megszókolom a fiaimat és elmegyek oda, ahol Krisztus van. Mert nálad, édes hazám, Magyarország, csak a mennyország lehet szebb!

SOMOGYI IMRE.

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI LAP.

SZERKESZTI:
SOMOGYI IMRE DR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Kistemplom utca 12. szám.

Egyes szám ára 30 fillér.

1938. XV. évf. 9—10. sz.

„És monda az angyal nékik: Ne féljétek, mert imé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészzen.

Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

Ez pedig néktek a jelle: találtak egy kis gyermeket bepólyálva feküdni a jászolban.

És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyi seregek sokasága, akik az Istent dicsérik és ezt mondják vala:

Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek és a földön békesség és az emberekhez jó akarat!”

(Lukács ev. 2, 10—14.)

MEGHÍVÓ

Ebben az évben – rendhagyó módon –
nem július utolsó vasárnapján,
hanem egy héttel korábban,
július 22-én tartjuk a
SZŐKEPUSZTAI
KONFERENCIÁT
10.30 órai kezdettel
(gyülekező és bevezető zene 10.00 órától),
az utóbbi évek helyszínén, Libickozmán,
a Jó Pásztor erdőben.

A konferencia témája:
„Otthonom a templom”

**A testi-lelki felüdülést szolgálja az árnyas
erdő évszázados fákkal, az igei szolgálatok,
bizonyágtételek, énekek.**

**A szőkepusztai imaházban a baráti kör
találkozója délután 14.30-kor kezdődik.**

Az étkezés önellátóan történik,
bár eddig még minden évben vendégül láttuk
a konferenciázókat finomabbnál finomabb „pusztai”
ételekkel – lehet, hogy így lesz most is.

A déli órákban jut idő játékra, beszélgetésre
és egyéb fakultatív programokra.
**(További információ a 06-20/886-0845-ös
telefonon)**

Szeretettel várunk mindenkit!

Az én reménységem

Pál apostol egy ingszerű, térdig érő, barna köntösben, jobb kezében bottal közeledett felém az utcán. Vagy egy fél tucat tanítvány követte a kissé hajlott hátú, de határozott tekintetű idős embert, akiről lerítt, hogy „az étellel betelve” minden lépéshez külön erőt kell vennie magán. Talán éppen az egykor a Flippiekhez írt levelének arra a mondatára gondolt, hogy „szorongat ez a kettő: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél; de miattatok nagyobb szükség van arra, hogy életben maradjak.”

A tanítványok gesztikulálva, de tiszteletteljes hang-erővel vitakoztak valamin. Körülnéztem. Talán egy filmforgatásba cseppentem bele? De nem lehetett az, mert körülöttem mindenki természetesen viselkedett. Az apostol időközben elhaladt előttem kíséretével. Az utca népe is fesztelenül intézte teendőit. Gyerekek szaladgáltak mezítláb, asszonyok igyekeztek hazafelé korszóval, vagy a piacon beszerzett élelmiszerrel. Egy férfi vezetett néhány juhót a piac felé, ahol az emberek csoportokban állva beszélgettek vagy éppen hangoskodva alkudoztak a portéka árán.

Egy gyászmenet bukkant fel a kanyarban. Gyalulatlan fából készült koporsóban hozták a halottat. Sokan kísérték a menetet és sokan, akik látták, felhagytak mindazzal, amit éppen csináltak és csatlakoztak a menethez, hogy közösen kísérik az elhunytat a temető felé. Néha megálltak, mintegy jelezve, hogy még nem akarják elengedni egykori falubélijüket.

Az asszonyok szájuk elé kapták kendőjüket, és behátráltak a házakba. A gyerekek megilletődve felhagytak a futkározással és csendben várták, míg eltűnik a gyászolók csoportja. Csak ez után indult be lassan újra az élet.

Ekkor ébredtem fel. Egy álom volt. Az első gondolatom az volt, hogy „az álmoknak jelentése van”, Dániel próféta ezt tudná igazolni. Majd belém hasított a felismerés, hogy mi volt olyan különös. A nyugalom, a természetesség. A halál természetessége.

Milyen nagyon elveszítette a mai ember a halálhoz fűződő természetes viszonyát! Az idősek már nem élnek együtt a fiatalabbakkal, a több generációs háztartások múlttá váltak. Nem látjuk szemünk előtt megöregedni nagyszüleinket, szüleinket. A nappaliban soha nem lesz már felravatalozva halott, aki mellett váltásban virraszt a család. Emellé a felvilágosodás eszméi magukkal hozták azt a csírárt, hogy az embereknek nincs szükségük Istenre. A csírából hajtás lett, majd egyre terebélyesedő fa. Manapság az orvostudományba, okkult tudományokba, ezotériába, kártyajóslásba, kuruzslásba, autogén tréningekbe, Mars-missziókba, atombunkerekbe kapaszkodnak

sokan, mint mentsvárba, hogy ne kelljen szembesülniük a halállal.

A halált a mai elidegenített társadalom a Sátán segítségével távoli, riasztó, reménytelen misztériummá alakította. A természetes nyugalom eltűnt, az ember félelmének hazátlan üldözöttjévé vált. Elfelejtődött, hogy Jézus azt tanította „nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejetekeket; mert elközelget a ti váltságotok.” (Lk 21,28) A halálfélelem egy teljesen hétköznapi emberi érzés. A halál maga egy büntetésszerű valaminek tűnik, de nem az. Meg kell tanulni együtt élni vele. Hiba, ha folyamatos téma, és hiba, ha tabutéma.

De mi van a keresztyénekkal? Ötévesen megkérdeztem nagyanyámat, hogy van-e rá esélyem, hogy feltalálják a halál ellenszerét, mire megnövök. „Nincs,” – mondta –, „de halálunkból Jézus Krisztus feltámaszt bennünket.” „Az milyen lesz?” „Újra élni fogunk. Együtt. Csak egy szebb és jobb világban, ahol Ő lesz a királyunk. Ez a mi reménységünk.” Engem ez akkor teljesen megnyugtatott, és teszi ezt ma is a maga nemes egyszerűségében.

Időközben a gyermeki kérdésekre számtalan bővítő válasz érkezett. Azóta a *feltámadás* egy sokrétű teológiai fogalomra vált számomra, a végső, legutolsó idők, az eszkatológia témakörének egy eleme. A vég és a feltámadás már nem csak az én sorsomat, hanem a teljes emberiség és a kozmosz végső sorsát, az üdvösség és a túlvilág témakörét tárgyalja.

A Biblia rengeteg, komplex kijelentést tesz a halálról, a halál utáni élet milyenségéről, a feltámadásról. Mivel azonban a Biblia nem egy sarkos törvénykönyv, paragrafusok tömkelegével, az egyes kijelentések különféle értelmezést tesznek lehetővé, amelyek sokszor ellentmondásosak. Nehéz feladat ezeket megérteni, rendszerezni és eldönteni, hogy melyik állítás hamis, melyik igaz. Nemcsak minden kor, de minden teológus és minden filozófus összeállítja magának a saját mennyország- és pokolképét. „*Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik.*” (1Kor 2,9) Amíg csak arról van szó, hogy elsőbbséget adunk egy-egy elméletnek, az helyénvaló. Ha azonban a haláltól való félelem miatt az ember abszolúttá akarja tenni, vagy tudni akarja, mi vár rá „odaát”. Itt már egy hiba csúszik a számításba: „akarja”. Ez nem fog menni. Bár-mennyi elméletet tanulmányozunk is át, biztos vagyok benne, hogy óriási meglepetés lesz mindannyiunk számára a valóság. Csak *hinni, bízni, reménykedni* tudunk Isten ígéletében és irgalmában, hogy a menny a mi otthonunk és hazánk, aminek már itt mindenek-fölött elkötelezzük magunkat.

Én hiszek abban, hogy az ítélet sosem lehet a végső cél Isten útjain. A világpusztulás mögött van a végkitalajozás, a szomorúságot boldogság váltja fel

Isten szent városának csodáiban. Mindez egy olyan szerető Isten terve, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által. De nem csak minket, az egyéneket, hanem a teljes emberiséget, sőt a kozmoszt, mert az egész megromlott teremtett világnak szüksége van a megváltásra. A mi megváltó Urunk mindent megtett azért, hogy elfogadjuk Őt, kegyelmét, megváltói ajándékát. Ha pedig mindezt elfogadjuk, üdvözülni fogunk, lélekben eggyé válunk Vele, testünk tagjává válik. Ez a mi reménységünk.

Hiszek abban, hogy ha a Krisztushoz csatlakozom, régi énem keresztre feszítetik és a „bűn hatalmában álló testem” feladja szembenállását Istennel. Ez az alapfeltétel. „*Hiszen tudjuk, hogy a mi őemberünk megfeszítettetted vele, hogy megerőtlenüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek.*” (Róm 6,6)

Jézus nem csak Lázárt támasztotta fel. Az én személyes Megváltóm nekem is üzeni 2000 év távlatából: „*Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha.*” (Jn 11,25-26)

Az Úr Jézus feltámadása mutatja meg azt a hatalmat, amely alapján saját feltámadásomban is hiszek. Az Ő halál feletti győzelme az én reménységem is.

Az elképzelés alakulása

Az Ószövetség mózesi törvénye bár képes arra, hogy tudatosítsa bennünk a bűn és a halál törvényét, de csupán a Jézus Krisztusban levő „élet Lelkének törvénye” képes kimenteni bennünket a testi rabszolgaságból. Az Újszövetségben a végkifejlet középpontjában *Krisztus uralma* áll.

Mintegy 400 év telik el az Ószövetség végétől az Újszövetség kezdetéig, amikor aztán Keresztelő János, aki magát Jézus előfutárának tekintette, prófétai igehirdetésével valóságos népmozgalmat indított el Júdeában.

Mondanivalója egyértelmű volt, két fő részből állt: „*térjete meg!*” és „*elközelített a mennyeknek országa*”. Az eljövendő királyság gondolata jól ismert volt az Ószövetség népe számára, de az a felfogás, hogy abba csak bűnbánattal lehet bejutni, ez új volt hallgatóinak, sőt megütközést okozott köreikben. Ők úgy gondolták, Ábrahám örököseiként természet szerint bejuthatnak a Messiás királyságába. Ezzel a gondolkodással ellentétben János azt hirdette, hogy a szívnek és értelemnek megváltozása jogosítja fel őket a mennyek országába való belépésre. Isten közeli uralmának megvalósulása egyetlen kulcsszemélyhez kötődik, a Messiáshoz, Jézushoz, akinek útját ő készíti elő.

János kiáltó hang volt a pusztában, aki éppen arra hívta fel a figyelmet, hogy nem a tradíció tesz jogossá az Isten országára, hanem a bűnbánat. Megtérés nélkül nincs üdvösség.

Jézus megtanította nekünk földi élete és evangéliuma által, hogy ha követjük Őt földi életünkben, akkor már itt jutalomban részesülünk, de az igazi jutalom az örök élet, amelyet az Ő dicsőségben való eljövetele vezet be. Az örök élet azonban, csak az igazak jövőjének reménysége, a gonoszokra örök kárhozat vár. „*És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.*” (Mt 25,46)

Mint fent említettem, a Szentírás hagyott elég teret annak, hogy a benne levő tartalmat más és más interpretációval bővítsék az azt elemzők. A Sátán, aki szintén kitűnően ismeri a Bibliát, számtalan jól csomagolt gonosz ötletet sugalmaz, elősegítve ezzel a hívők közötti nézeteltéréseket, sőt szakadásokat. Ilyen vitatémák többek között: a mikor kérdése, parúszia (visszatérés), epifánia (szinrelépés), apokalipszis, ezer éves királyság, uralkodás ideje és formája, annak kezdete és végpontja, a purgatórium, az elragadtatás és a nagy nyomorúság időpontja, a kegyelem kiterjedése, az utolsó végső ítélet és elrendezés ideje, az Antikrisztus személye, köztes állapot léte, a lélek halála vagy halhatatlansága, és feltámadása, a létezés formája a köztes állapotban, *sööl, hádész és gyehenna* jellemzői, stb.

Az elgondolások és a bennük levő a hangsúlyeltolódások nagyon széles skálán mozognak.

A teológiai eszkatológiával párhuzamosan kialakult a modern tudományos eszkatológia is. Igaz, a termodinamika által megjósolt „hőhalál” nem ellenkezik a teológiai „tűz általi pusztulás” sejtésével, és a teremtés és a kozmikus vég egymástól elválaszthatatlannak tűnik, tudatában kell lennünk, hogy Istent nem kötik a teremtett világ törvényei. Ami annál sokkal mérvadóbb, az az Ő Igéje, a Szentírás. Azokra a jelekre kell tehát ügyelnünk, amikre ebben felhívja a figyelmünket. Legyünk éberek, hiszen, Isten bármelyik pillanatban úgy gon-

dolhatja, minden megvolt, amit megmondott. Isten meg fogja valósítani, amit megígért.

Új Ég és új Föld

A földi és az örök élet Istenének a fenséges ígérete pedig ez: „*Íme, újjáteremtek mindent.*” (Jel 21,5). Tehát nem megtartja a jót, és eltörli a rosszat. Nem javítgat, nem egyenget, hanem mint egy régi viasztáblát, mindent elsimít rajta, és újjáteremt mindent. Jeremiás mögé áll-nék, amikor azt mondja:

„*Láttam a földet: íme, puszta és kietlen; és az eget: nincs világossága. Láttam a hegyeket: íme, rengenek, és a halmok is mind megrendültek. Láttam, hogy íme, nincs ember, s az ég madarai is mind elmenekültek. Láttam, hogy íme, a gyümölcsöskert puszta lett, és minden városa romba dőlt az Úr színe előtt, izzó haragja előtt. Mert így szól az Úr: „Pusztasággá lesz az egész föld, bár véget nem vetek neki. Ezért gyászol a föld, és elsötétednek az egek odafenn; mert megmond-tam, elterveztem, nem bánom meg, és nem térek el tőle.”* (Jer 4,23-26)

Hiszem, hogy a csapások fenyegetése a jólét reményét is magában hordozza. Ez az emberek testének és lelkének, a közösségnek és a kozmosznak a megváltását, teljes átalakulását és fölemelését fogja jelenteni, ahol bűnnek, szenvedésnek és mulandóságnak semmiféle formában nem lesz helye. Nem ismerünk minden részletet, és szabad válaszokat keresni a Bibliában, de nem szabad elvesznünk abban, hogy konkrétabb válaszokat keresünk, mint amit ki tudunk olvasni. Én magamnak megtaláltam gyermekkorom mondatában azt, ami megadja számomra a megnyugtató hitet és a reménységet: „Újra élni fogunk. Együtt. Csak egy szebb és jobb világban, ahol Ő lesz a királyunk. Ez a mi reménységünk.”

Heine Kornélia

Heine Kornélia, a Baptista Teológiai Akadémia mesterképzésének első éves hallgatója. Így ír magáról: Két évtizede élek Németországban, ahol a Szentírásra felesketett hatósági tolmácsként és fordítóként dolgozom. Isten kegyelméből lehetőségem van arra, hogy teendőim mellett hetente hazajárjak a tanítási időszakban, és személyesen tapasztalhattam meg, milyen kifogyhatatlan erő rejlik abban, hogy oktatóim áldozatos és áldásos munkája által az Úr Jézus Krisztus pártfogolt tanítványa lehetek. Az Isten nevében egybeforrt hallgatói közösség életem meghatározó közege lett, és minden percét becsülöm az együtt töltött időnek. Alig két éve, hogy meghallottam Jézus Krisztus kopogtatását az ajtómon, ezért különösen fontos számomra, hogy a BTA-n olyan közegben lehetek, ahol szivacsoként szívhatom magamba Igéjét és én is bátran onthatom magamból a tanúbizonyosságot. Érzem, hogy elhívásomat itt egy olyan alapos felkészítés követi, amely Isten által nekem szánt küldetésemben – melyet még nem tárt fel előttem egészében – alapvető támaszt fog adni.

A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:

www.jopasztor.baptist.hu

Kitüntetések

A SZENT KORONA HAZA ÉRKEZÉSE KAPCSÁN

2017 decemberében Kormányhatározattal a Szent Korona évének nyilvánították a 2018-as esztendőt. Különbéféle rádió- és tv-műsorokban számos alkalommal megemlékeztek arról, hogy a korona hazaadásában elvülhetetlen érdemei voltak az amerikai és a magyar baptistáknak, név szerint is említve *Jimmy Cartert*, *Billy Graham-et*, *Haraszi Sándort*, és *Almási Mihályt*. Azt a szolgálatot, amit ebben az ügyben ők tettek, a Magyar Állam kitüntetésekkel is elismerte.

Jimmy Carternek, Göncz Árpád köztársasági elnök 1996-ban a „Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje a Csillaggal” kitüntetését adományozta.

Haraszi Sándornak szintén *Göncz Árpád*, „A Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét” (1997. április 7-én). Almási Mihálynak pedig *Áder János* köztársasági elnök a „Magyar Érdemrend Tisztikeresztje” kitüntetését 2018. március 15-én. Ez utóbbi szövege a következő: „... a magyarság érdekében itthon, és az Amerikai Egyesült Államokban végzett szolgálata, kiemelten a Szent Korona negyven évvel ezelőtti hazahozatalának előkészítését szolgáló diplomáciai tevékenysége elismeréseként a »Magyar Érdemrend Tisztikeresztje« kitüntetését adományozom...”

– Hírszolgálat –

HIT ÉS KULTÚRA

Albertirsa

Közösségi életünk egyik kiemelkedő eseménye volt a Központi Énekkar tavaszi, „Énekelte Imádságok” c. koncertsorozatának június 2-i hangversenye, mely az Albertirsai Baptista Gyülekezet meghívására és szervezésében történt a helyi Művészetek Házában. A nemrégiben felújított, 200 évvel ezelőtt épült, kiváló akusztikájú Zsinagóga – mint ahogy ezt *Fazekas László* polgármester úr üdvözlő beszédében is elhangzott – a történelem viharai miatt méltatlan évtizedeket „élt meg”, ám most végre méltó módon adhat helyt közösségi-kulturális rendezvényeknek. A „teltházás” koncert kezdetén *Újvári Ferenc* helyi lelkipásztor köszöntötte az Énekkart és a vendégeket, majd *Oláh Gábor* vezényletével és műsorvezetésével folytatódott a program. Az elhangzó művek gerincét a „MI ATYÁNK” és más zsoltár-imád-

A Baptista Központi Énekkar énekel az albertirsai zsinagógában, vezényel Oláh Gábor karnagy

ságok képezték, számos magyar alkotása, műve hangzott el; ugyanakkor a klasszikusnak számító Liszt Ferenc, Kodály Zoltán, Harmat Artúr, Farkas Ferenc, Csemiczki Miklós ihletett kórusművei mellett több, ugyancsak ihletett ének csendült fel a „régikarénesből” – mint pl.

„Mi Atyánk”, „Vigyázz, és gyakran merülj hő imába”. A főleg acapella kórusművek mellett néhány orgonakíséretes mű is elhangzott *Tóka Szabolcs* közreműködésével. A bensőséges légkörű koncerten, melyet a kórus hihetetlen finomságú piano éneklése váltakozott a kitörő fortissimóval, a jelenlévők az „Égiek” bekapcsolódását is átélhették: kint hatalmas villámlás és mennydörgés, nyári zivatar volt, ám a koncert végére nem csak a hallgatóság lelke ragyogott, hanem a természet is – napfény, szivárvány és friss levegő búcsúztatta a jelenlévőket Albertirsáról.

DÖMSÖD

Június 3-án, vasárnap délután ünnepélyes zenés áhítat keretében a közelmúltban alapos felújításon-karbantartáson-bővítésen átesett orgona újszerű hangzásában gyönyörködhetett a szép számú hallgatóság Dömsődön, a Baptista Imaházban, akiket *Szappanos Tibor* – a délután folyamán közreműködő – operaénekes, házigazda lelkipásztor köszöntött igével. Az orgonát *Tóka Szabolcs* szólaltatta meg, aki már többször is szolgált vendégként a gyülekezetben. Műsorában néhány klasszikus szerző (J. S. Bach, J. Stanley, Liszt Ferenc, J. Sibelius) műveinek előadásával az orgona választékos hangszínelhetőségeit is bemutatta, valamint mind a most is kiváló előadású szólóénekeket, mind a nagyszerűen felkészített, szép hangzású énekkart is kísérte, *Pálfi Noémi* vezényletével. A zenés délután során néhány baptista ének improvizatív előadására is sor került, valamint két versmegzenésítés is elhangzott. Túrmezei Erzsébet: Otthonom c. versének megzenésítése tulajdonképpen „ősbemutató” volt, és az „otthon” gondolatköre kiszélesedett földi otthonunk, lelki otthonunk a templom, otthonunk, a hazánk, s a Mennyei Otthon köré. Szappanos Tibor rendkívül megjelenítő hangvételű, fenséges előadásával, különös előadói érzékenységével tudta „Otthonná formálni” a dömsödi imaházat ...

Közösségünk mintegy 300 imaházában alig 20 helyen van épített, sípos orgona, néhány helyen már csak „nyomai” láthatók, „üzemen kívül”, egyfajta díszletként még jelen vannak, olykor esetleg egy padláson porosodnak a sípok, alkatrészek. A „Hangszerek Királynője”, mely egyedi hangzásával, a keresztyén-

Tóka Szabolcs az orgonánál

ség kétezer éves történetét szinte végigkísérte, megjelenésében is monumentális, fenséges, Isten dicséretére alkalmas „hordozóeszköz”, Dömsődön a jó tervezésnek és odafigyelésnek köszönhetően kiválóan működik. Összefogja a helyi gyülekezet, vagy éppen más közösségbeliek közös éneklését, puha, bársonyos hangszínével áhítatot kelt, lelket simogat, vagy éppen a Golgotához visz, fanfárszerű hatásaival ujjon-

gás tör elő, szinte a mennyebe emel; mindezt természetes hangzással, méltósággal ... Ritka kincs ez, kiváltság, ha erre bárhol is odafigyelnek. Remélem, lesznek követői a felújítási „programnak”, és ahogy az egykori elapadt források ismét fel tudtak fakadni, ha csak egy helyen is meg tud újulni az orgona, akkor már megérte ezen sorokat leírni. Isten áldja meg mindazokat, akik ezen fáradoznak!
Tóka Szabolcs

Szappanos Tibor operaénekes lelkipásztor énekel, kíséri Tóka Szabolcs orgonaművész

TRIANONRA IS EMLÉKEZTÜNK

Ez év június első vasárnapján a Dömsödi Baptista Gyülekezetben ismét különleges, Istent magasztaló zenés alkalomra gyűltünk össze. Különösebb indok keresése nélkül is rendszeresen tartunk ilyen istentiszteleteket, hiszen hálaénekekre, az evangéliumot hirdetni mindig van okunk, azonban ez alkalommal az orgona építése óta a hangszeren végzett első komolyabb karbantartás, hangolás is hozzájárult ehhez.

Ezek az alkalmak evangelizációs alkalmak is, hiszen ilyenkor nemcsak a gyülekezeti tagok jönnek el, hanem a község lakói is. Ezúttal is megtelt az imaház érdeklődőkkel, Istent kereső emberekkel, mi pedig nagyon hálásak vagyunk, hogy a gyülekezetben rendelkezésünkre álló, kimagasló minőséget képviselő hangszerpark (orgona-harmónium-zongora) eszköz lehet Isten országának hirdetésében.

Ezen a délutánon *Tóka Szabolcs* orgonaművész, a BTA tanára; a gyülekezet énekkara és a gyülekezet lelkipásztora, *Szappanos Tibor* szolgáltak. Az orgona nemcsak szóloban volt hallható, hanem az énekkar és az énekszóló kíséretként is.

Azért, hogy azok is, akik nem lehettek ott el tudják képzelni, milyen volt, álljon itt az istentisztelet változatos programja:

Kezdő gyülekezeti közös ének:

Dicstrónod elé járulunk

A Dömsödi Baptista Gyülekezet

Énekkara: – Az Úr őrizóm, pajzsom és szabadítóm

Orgonaszóló: Tóka Szabolcs: John Stanley: G-dur Voluntary

Énekszóló: Szappanos Tibor: Nagy Istenem, ha nézem e világot

Orgonaszóló: J.S.Bach:

C-dur Toccata, Adagio és Fuga

Tudjuk Tóka Szabolcs testvéréről, hogy nemcsak művészien szólaltatja meg egyházzene legnemesebb hangszerét, hanem énekeket is ír. Ezen a délutáni alkalmon két ének is elhangzott szerzeményeiből.

Énekszóló: Tóka Szabolcs:

Ezt kívánom – Vántsza Zoltán verse

Énekkar: Estvéli áldozat

Orgonaszóló: Sibelius: Finlandia – szimfonikus költemény, közepén Domján János: Jöjj béke, légy már Úr a föld felett – korál improvizáció

Énekszóló: Isten küldte Szent Fiát, Jézust

Orgonaszóló: Liszt Ferenc:

Praeludium

Énekszóló: Héthalmi Páth Károly:

Békéd áraszd reám

Orgonaszóló: Énekfűzér improvizációk

Énekszóló: Tóka Szabolcs: Otthonom – Túrmezei Erzsébet verse

Énekkar: Feltámadt Hős

Mivel másnap június 4-e volt, ami a Nemzeti Összetartozás napja és a Trianoni békeszerződés szomorú évfordulója, ezért a záró közös ének nemzeti imádságunk, a Himnusz volt.

Szappanos Tibor

REPÜL A SAS-MADÁR

Sas-fiókának nevezett egy nyáron
Gyermekkoromban az édesanyám.
Úti célunk volt a Bükk Várhegy-csúcsa.
Féltő szemekkel nézett föl reám.

„Ugye, a sasnak sziklán van lakása?”
Vidáman mondta: „És ott is marad!”
Jó lenne Isten közelében élni...
Szóltam, s belém égett a pillanat.

Apámat sasnak láttam, szárnyalónak.
Nincs semmi baj, hisz én is az leszek!
Hogy sassá váljak, napról-napra buzgón
Emeltek az imádkozó kezek.

A sas nem fél soha! – oktatta bölcsen
A szívemet a nagy hitű „öreg”.
Ki fennen száll, nem szennyezi föld mocska,
S hiába vetnének reá követ!

Felülnézetből a hegy dombnak látszik,
És minden kisebb, minden egyszerűbb.
Zaklatott szívvel indultál, de ott, fenn
Megnyugvást nyersz és kellemes derüt.

Emelkedj mindig felhők magasába,
Isten gazdag értelme száll veled.
A lent hagyottát ég szemével látva,
Elcsendesedik lelked-szellemed.

Repül a nagy madár. Emelkedik. Nézd:
A szembe-szél is felhajtó erő!
Nem kell csapkodnia. Éles szemével
Látja a célt, és ő lesz a „nyerő”.

Az Úr ígérte: sas-szárnyakon hordoz,
Fiai felett lebeg szüntelen.
Megújul ifjúságod. Bíz magad rá!
„Ó, el ne hagyj, Uram, maradj velem!”

Ni csak! – kiáltom. Amott, messze-távol
Egy magas hegy csúcsán mit lát szemem?!
Az ott a rég megígért Örök Város,
A tökéletes, szent Jeruzsálem!

Szabályos, mint a négyzet. Négy falában
Tizenkét gyöngy-kapu. – Ó, hol vagytok?!
Isten lakik a városban s a Bárány!
Arany-utcákon arany fény ragyog.

Hej, sas-madár! A cél ilyen közel már!
Néhány nagy ív, és megleled helyed:
Táruul az ajtó, és egy átszegezett
Drága kéz éppen feléd intetet!!!

G.S. – 2011. május 14.

Ahogy a Békehírnökből is tudjuk, Gerzsenyi Sándor testvérék beköltöztek a Kiskőrösi Baptista Szeretetházba. A Jó Pásztor Szerkesztősége és az olvasók egyaránt továbbra is várják cikkeiket, verseit.

Kívánjuk, hogy e nemes szolgálatot folytassa továbbra is, az Úrtól kapott erővel.

A most közölt versek a Jó Pásztor Alapítvány által 2012-ben megjelentetett „Fölfelé a hegyoldalon” c. verseskötetből valók.

Fáradok

Göröngyös az „odafele”,
„Vissza” meg már sose lesz.
Repülnék a mennyországba,
De a halál nem ereszt.

Előbb le akarja rágni
Rólam, ami az övé,
Csak aztán mehet a lelkem
A lelkes lények közé.

Ha eszem, elnehezülök.
Ha nem eszem, éhezem.
Dolgozni már alig bírok.
Írok, s reszket a kezem.

Csöndre, békességre vágyom.
A nyugalom elkerül.
Társaságot nem akarok,
Pedig nem jó egyedül.

Szédít, fáraszt a gyorsaság.
A lassúság kiborít.
Lötyög rajtam a „végtelen”,
A „végesség” beszorít.

Szerettem a hivatásom,
S míg csak leszek, szeretem.
Vállaltam, de főleg engem
Vállalt föl a Kegyelem.

Elengedjük egymást lassan.
Néhány lépés van csupán.
Egy nagy-ívű szárnyalás – és
Célba érek azután.

G.S. – 2011. június

Dal a szarvasról

Nekivágott a havas rengetegnek.
Nem félt soha. Kalandvágy űzte őt.
Az ősök ismert példáit idézte,
Naiv hitükből merített erőt.

Egy éhes farkascorda volt a kezdet.
Elszántan, vérszomjasan támadott.
De lövés zaja robajlott a mélyből,
S a megriadt had már nem árthatott.

A hó-párduc lesből szökött az útra,
Mindenre elszántan bukkant elő.
Mint pengeéles szablya és hegyes tör,
Odavágott, s győzött a nyers erő.

Nyakán és marján az a forradás ott
A visszavert vad nem múló nyoma.
Azóta hulló falevél neszétől
Ő fut tovább. Nem lehet ostoba.

Rugalmas izmai könnyed zenéjét
Magával sodorta a déli szél,
Míg fönny az égen szelíd röppenéssel
Egy felhő tágas terekről regél.

Örült, hogy tudja, merre, hol a forrás.
Abból naponta friss vizet ivott.
Ki nem vadonban él, az nem is sejtí,
Túlélés-ügyben ez egy szent titok.

Az orvvadászok sóvár célkeresztje
Először ott kereste nagy szügyét.
Nem állhatott meg. Bátor szökkenéssel
Repült előre, s végül célba ért.

Ezer veszély gátolta nagy futását.
Ilyen természetű e vad világ.
Érezte, tudta, biztos volt hitében,
Hogy győzelmek után lát majd halált.

Igaza lett. Sok-ágú trófeája
Ott hirdeti, a nagy Vadász falán:
Soha ne add fel! Légy hű mindhalálíg!
Helyed lesz majd a győzők oldalán.

G.S. - Pécs, 2011. május

PEDANTÉRIA

János 20,5-7.

A kiinduló igei talp-pont a fenti citátum, mely szerint egyértelmű, hogy húsvét hajnalán nem sírrablás történt, hanem feltámadás. Angyali személyzet rakott rendet a rendkívüli esemény alkalmával. A leplek és a kendők, a tiszta-fehér gyolcs lepedők nem gyűrött csomókban heverték a földön, hanem (Péter) „látta, hogy a leplek ott fekszenek... és hogy az a kendő, amely a fején volt, nem a lepleknél fekszik, hanem külön összegöngyölítve, egy másik helyen”.

Amikor folyamatosan olvasom a Szentírást, számtalanszor találkozom ezzel az isteni precizitással. Néhol szinte már bosszankodom is, és azt mondom magamban, ez azért már túlzás, Uram!

Egy példa a 4Móz 29-ben. – Az engesztelő áldozatról van szó. Olajjal gyúrt finomliszt. A bikához háromtized vékával, a koshoz kéttized vékával, a bárányhoz egytized vékával... – Miért?! – Mert Isten szereti a rendet.

A REND igen széles jelentéstartalommal bír a magyar nyelvben. Ezékiel próféta ezt írja a papokról: „Tanítsák meg népemet a szent és közönséges közti különbségtételre, és oktassák őket a tisztátalan és a tiszta közti különbségtételre.” (Ez 44:23) Ezek szerint a szent egyik értelmezése az is lehet, hogy Istenhez méltó, rendezett összeszedettség, illetve intelligens viselkedés, jólneveltség.

Hétköznapi történet. – Szerda esti összejövétel. Én is egyik hall-

gató vagyok. Valaki megkérdez a végén: Muszáj neked a fehér ing meg a nyakkendő ilyenkor is? – Ez a válaszom: „Noblesse oblige”, vagyis „a nemesség kötelez” (Francia mondás). Tudom, nagyképűen hangzik, de tudható, hogy itt az ügyről van szó, a szent ügyről. Átgondolom, hogy oltár mellett még nem láttam ingujjas katolikus papot, amint misét celebrált volna. Baptista kollégát már láttam ingujjban úrvacsorát osztani.

Tudom a választ. Ez nem lényeges kérdés! Mert itt „a lényeg a lényeg”. – De ha bejutnál a Parlamentbe, előtte nyakkendőt kötnél, a fehér ing miatt. Meg a köztársasági elnök miatt, akivel találkozni akarsz. – Ámde itt nagyobb van Jónásnál! – Ámde itt nagyobb van Salamonnál! Sőt! Itt nagyobb van Áder Jánosnál is!

Van néhány észrevételem az ünnepléseinkkel kapcsolatban is. A legegyszerűbb reflexió erre (hallom!) az, hogy „Isten utálja az ünnepeinket!” – Döbbenetes mondat, csak az a baj vele, hogy pusztán rosszindulatú és meggondolatlan kitalálás!

A teremtés-történet negyedik napjánál ugyanis azt olvashatjuk „Legyenek világító testek az égbolton, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek, a napoknak és esztendőknek!” (1Móz 1,14) – És ne feledjük az És 1,13-at: „Nem tűröm együtt a bűnt és az ünneplést!” – Hát ez a lényeg!

A teremtés azt is jelenti áttételesen, hogy rendezés. A káoszból kozmosz lesz, a komor ködből és sötétségből nappal és világosság áll

elő. Dicső Napunk, az Úr Jézus Krisztus is húsvét hajnalban feltámadt, azóta ez a legnagyobb ünnepünk. És ünnepeyes minden lépés és mozzanat, amely ezzel kapcsolatos. (Minden vasárnap!)

Ha az ünnep méltóságos és isteni nagyságrendű, vajon az ünneplők miként viselkedhetnek ünneplés közben? Jézus egyik példázata szerint az ünneplők között volt valaki, aki ünneplő ruha nélkül lopakodott be a vacsoráló terembe. „Barátom, hogyan jöhettél be ide, hiszen nincs menyegzői ruhád?” (Mt 22,12) – Így hangzott a király kérdése.

Valamit mégis csak számít az öltözék, amiben jelen vagyunk a Királyfit ünneplő „társaságban”!

És még egy terület, amiről írni akarok: A Gyülekezet! A közösségi alkalmakat kell-e, szükséges-e előre megszervezni? Van, aki azt mondja: Majd ahogy a Lélek indít bennünket!

Egyik esztendőben Svédországba kívántam utazni. Eszembe sem jutott azt mondani, hogy viszem a térképet, majd útközben megnézem, merre tovább, ha elakadnék. Mert a határig úgyis ismerem az utat. – De aztán órákon át tanultam, tanulmányoztam a külföldi lehetőségeket, nehogy elkalandozzam valamerre.

Azt hiszem, így vagyunk a Szentlélek vezetésével is. Ó folyton velünk akar jönni, de van úgy, hogy valamire előre fel akar készíteni, ilyenkor időt kell szánnunk a vele való kapcsolat elmélyítésére...

(Részlet)

(G.S.)

Filmelőzetes

Dr. Almási Mihály testvérrel számos interjút készítették, ezek megtalálhatók honlapján

(www.dralmasimihaly.hu), egy hosszabb, 55 perces interjút

a PAX TV közvetít **augusztus 9-én**, csütörtökön, 22,00 órakor, és **augusztus 13-án**, hétfőn, 17,00 órakor.

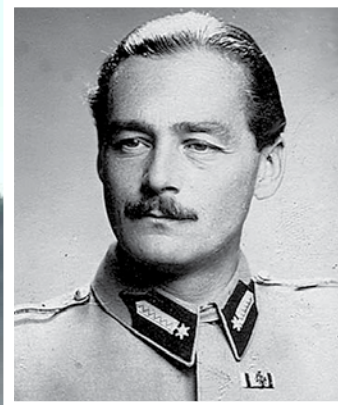
Wass Albert: Üzenet haza

Üzenem az otthoni hegyeknek:
a csillagok járása változó.
És törvényei vannak a szeleknek,
esőnek, hónak, fellegeknek
és nincsen ború, örökkévaló.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad.

Üzenem a földnek: csak teremjen,
ha sáska rágja is le a vetést.
Ha vakond túrja is a gyökeret.
A világ fölött öröködik a Rend
s nem vész magja a nemes gabonának,
de híre sem lesz egykor a csalánnak;
az idő lemarja a gyomokat.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad.

Üzenem az erdőnek: ne féljen,
ha csattog is a baltások hada.
Mert erősebb a baltánál a fa
s a vérző csonkból virradó tavaszra
új erdő sarjad győzedelmesen.
S még mindig lesznek fák, mikor a rozsdá
a gyilkos vasat rég felfalta már
s a sújtó kéz is szent jóvátétellel
hasznos anyaggá vált a föld alatt...
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad.

Üzenem a háznak, mely fölnevelt:
ha egyenlővé teszik is a földdel,
nemzedékek őrváltásain
jönnek majd újra boldog építők
és kiássák a fundamentumot
s az erkölcs ősi, hófehér kövére
emelnek falat, tetőt, templomot.
Jön ezer új Kőműves Kelemen,
ki nem hamuval és nem embervérrel
köti meg a békesség falát,
de szenteltvízzel és búzakenyérrel
és épít régi kőből új hazát.
Üzenem a háznak, mely fölnevelt:
a fundamentom Istentől való
és Istentől való az akarat,
mely újra építi a falakat.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad.

És üzenem a volt barátaimnak,
kik megtagadják ma a nevemet:
ha fordul egyet újra a kerék,
én akkor is a barátjok leszek
és nem lesz bosszú, gyűlölet, harag.
Kezet nyújtunk egymásnak és megyünk
és leszünk Egy Cél és Egy Akarat:
a víz szalad, de a kő marad,
a kő marad.

És üzenem mindenkinek,
testvérnek, rokonnak, idegennek,
gonosznak, jónak, hűségeseznek és alávalónak,
annak, akit a fájdalom üz és annak,
kinek kezéhez vércseppek tapadnak:
vigyázzatok és imádkozzatok!
Valahol fönt a magas ég alatt
mozdulnak már lassan a csillagok
s a víz szalad és csak a kő marad,
a kő marad.

Maradnak az igazak és a jók.
A tiszták és békességesegek.
Erdők, hegyek, tanok és emberek.
Jól gondolja meg, ki mit cselekszik!
Likasszák már az égben fönt a rostát
s a csillagok tengelyét olajozzák
szorgalmas angyalok.
És lésszen csillagfordulás megint
és miként hirdeti a Biblia:
megméretik az embernek fia
s ki mint vetett, azonképpen arat.
Mert elfut a víz és csak a kő marad,
de a kő marad.

Bajorerdő, 1948.

Otthonom

Túrmezei Erzsébet verse

Tóka Szabolcs, 2018.

Maestoso

Organ *ff*

9

1. Ott-ho-nom a temp-lom. Aj-ta-ján be-lép-ve min-dig ha-za - é - rek. Is-me-rő-sen csen-dül fü-lem-nye-
2. Meg-te-rí-tett asz - tal. É - he-ző mel-lő - le so-se kel fel é - hen. Meg-e-lé-ged-he - tik meny-nye-
3. Mes-te-rem mű-he - lye. A - zért ke-re-sem fel, hogy ke-zé-be ve-gyen, hogy ré-gi em-ber-ből új em-

Organ *mf*

15

1. ben az é - nek. 2. ben az é - nek. *poco rubato* Mint-ha min-den hang-ja si-mo-ga-tás len - ne!
i ke-nyé - ren: i ke-nyé - ren: É - let ke-nye - ré - vel, é - let i - ta - lá - val,
ber - ré te - gyen, ber - ré te - gyen, A - míg az Ő há - zát lá - to - ga - tom hí - ven,

Organ *rit.*

22

É - gi A - tyám ke - ze si - mo - gat meg ben - ne. *refr.* Ott-ho-nom a temp-lom. Meny-nye-
i - gé - ben, szent - ség - ben Krisz - tus - sal ma - gá - val. *f*
temp-lom - má for - mál - ja e - gész bű - nös szí - vem. *a tempo*

Organ *f*

29

i ott-ho-nom hal-vány föl - di má - sa, drá - ga tü - kör - ké - pe, szent hí - vo - ga - tá - sa. Míg egy -

Organ

36

kor meny-nye-i haj - lé - kod be - fo - gad, kö - szö - nöm, Is - te - nem, föl - di haj - lé - ko - dat!

Organ *ff*

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

Találjátok meg a felsorolt neveket a lenti táblában.
A nevek lehetnek vízszintesen és függőlegesen is.
Egy név kimarad, ez a megfejtendő. Írjátok meg azt is, hogy miről nevezetes.

J	Ó	E	L	M	U	R	A	Z
Á	R	O	N	Ó	B	E	P	Á
K	A	É	O	Z	Á	B	Á	K
Ó	A	L	É	E	L	E	L	E
B	N	I	Z	S	Á	K	P	U
U	N	L	Ó	T	M	A	É	S
S	A	L	A	M	O	N	T	S
E	L	É	Z	S	A	U	E	I
V	E	S	Z	T	E	R	R	K

Anna
Áron
Bálám
Éli

Eszter
Ézsau
Illés
Izsák

Jákób
Jóel
Lót
Mózes

Noé
Pál
Péter
Rebeka

Salamon
Sarepta
Zákeus

A helyes megfejtést küldjétek be a címünkre:

Jó Pásztor Szerkesztőség,
1431 Budapest, Pf. 171.

Beküldési határidő:
2018. augusztus 31.

A feladványt készítette:
Dr. Sajben Klára

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1 – b (Mt 21,1-7, Mk 11,1-7, Lk 19,28-35, Jn 12,12-15)

2 – c (Jn 18,10)

3 – a (Lk 22,54-57, Mk 14,69-70, Mt 26,73-75, Jn 18,13-27)

4 – c (Mt 27,15-26, Mk 15,6-15, Lk 23,18, Jn 18,40)

5 – b (Jn 20,24)

6 – c (Mt 28,2)

7 – a (Mk 16,9)

Helyes megfejtést küldtek be:

Vári Tímea (Kiskőrös), Tóth Napsugár (Fadd), Hégyel Ábel (Dunaharaszti), Hégyel Glória Szantina (Dunaharaszti), Sinkovicz Lili (Bp.), Sinkovicz Áron (Bp.), Sinkovicz Eliza (Bp.)

Gratulálunk!

 JÓ PÁSZTOR
Kiadja: JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533

OTP Bank Rt. • Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845

Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Fotók: Pálfi Zsolt és Cibula Zoltán

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

KVÍZKÉRDÉSEK – VÍZ-KVÍZ

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2018. augusztus 31.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

Címünk: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Bp. Pf. 171.

1. Hol lett megkeresztelve Jézus?
 - a. A Jordán folyóban
 - b. A Genezáret-tó vizében
 - c. A Földközi-tenger vizében
 - d. A Nílusban
2. Melyik folyó vagy patak gázlóján küldte át Jákób a családját, mielőtt az angyallal tusakodott volna?
 - a. Kidron
 - b. Hebron
 - c. Jabbók
 - d. Arnón
3. Milyen természeti erőt használt az Úr a tenger kettéválasztására?
 - a. Földrengés
 - b. Szél
 - c. Aszály
 - d. Örvény
4. Melyik két folyó közti földet ígérte az Úr Ábrahámnak?
 - a. A Tigris és Eufrátesz közöttit
 - b. Egyiptom folyója és Eufrátesz közöttit
 - c. Gihon és Pison közötti területet
 - d. A Jordán és Nílus közti területet
5. „Áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak!” – Melyik próféta mondta ezt?
 - a. Jóel
 - b. Habakuk
 - c. Mikeás
 - d. Ámós
6. Melyik vízből ivott Illés a szárazság alatt?
 - a. Jordán folyó
 - b. Kidron folyó
 - c. Kerit-patak
 - d. Tigris
7. Melyik tanítvány járt a vízen?
 - a. Péter
 - b. János
 - c. Máté
 - d. Jakab
8. Mennyi időt töltött Noé a bárkában az özönvíz miatt?
 - a. 40 napot
 - b. 7 hónapot
 - c. 12 hónapot
 - d. Két évet
9. A korinthusiakhoz írt levél alapján Pál hányszor szenvedett hajótörést?
 - a. 1
 - b. 3
 - c. 5
 - d. 10
10. A Jelenések könyvében melyik folyó szárad ki, hogy megnyílják a napkeletről jövő királyok útja?
 - a. Nílus
 - b. Tigris
 - c. Jordán
 - d. Eufrátesz
11. Melyik vízbe rohant a disznónyáj?
 - a. Bethesda-tó
 - b. Holt-tenger
 - c. Genezáret-tó
 - d. Vörös-tenger

12. Trükkös kérdés (a Biblia nem említi a nevet): hol úszott az a cethal, ami bekapta Jónást?
 - a. Az Indiai-tengerben
 - b. A Vörös-tengerben
 - c. A Holt-tengerben
 - d. A Földközi tengerben

Az előző feladvány helyes megfejtése:

- 1 – c (Jn 19,20)
 2 – d (Mk 15,21)
 3 – b (Mt 27,7)
 4 – b (a többi: a – Mt 27,46, Mk 15,34, b – nem, c – Jn 19,26, Jn 19,28)
 5 – a (Mt 2,50-54)
 6 – c (Jn 20,1)
 7 – c (Jn 20,16-17)
 8 – b (Lk 22,10)
 9 – a (a – nem történt meg, b – Mk 14,26, c – Jn 13,5, d – Jn 13,21)
 10 – d (a – Lk 23,6-12, b – Mt 26,57-65, Mk 14,53-64, c – Jn 18,33-38, Mk 15,1-5, d – nem hallgatta ki)
 11 – b (Mt 26,11)

Helyes megejtést küldtek be:

Piros Elemerné (Bp.), Mészáros Lajos (Maglód), Karácsony Demeterné (Ebes), Székely Irén (Bp.), és további 55-en. Lásd a keresztretjvény-megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk!

1	2	3	4	5		6	7	8	9		10	11	12	
13						14					15			
16					17			18		19				
	20				21		22		23				24	
25				26			27	28				29		
30			31			32			33		34			
35		36				37							38	39
		40			41						42	43		
44	45		46			46b				47			48	
	49	50			51				52				53	
54				55		56			57			58		
59			60		61		62	63			64			
65		66				67		68		69				70
71					72		73			74				

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers a függőleges 2, függőleges 22, vízszintes 1, függőleges 54, vízszintes 51 alatt található. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Az igevers és a rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes:

1. A megfejtendő igevers harmadik része 13. Naftáli törzsének fejedelme a pusztai vándorlás alatt 14. Kain unokája – ford. 15. „A” fa, amit unokáinknak ültetünk 16. Ennek az embernek a házában vette át Zakariás a fogságban maradtak adományát 18. Az etiópok királynője – ford. 20. Vége a mozgásnak! 21. OMÉ 23. ... Mala – híres szurdok Svájcban 24. Az egyik zenei hang 25. Egyik egynemű betűi 26. Szolmizációs hang 27. Néma nász! 29. Pocak 30. Az anyag része! 31. Az egyik törzs, Jákób azt mondja róla: „a tengerpart felé lakik” 34. A közös európai pénz 35. Páduai Szent ... – a szegények védőszentje a katolikus egyházban 37. Foglalkozása fővámszedő volt 38. Az ezüst vegyjele 40. A Mózes ellen lázadók egyike 41. Egyfajta szerencsejáték 42. Kettőzve: gyerekek által kedvelt édesség 44. Ugyanaz – rövidítve 46. Simon jelzője 47. Saul egyik lánya 49. Hiú betűi keverve 51. **A megfejtendő igevers ötödik része** 53. Tiltó szócska 54. Ausztrália autójele 56. Délélt

rövidítése angolul 57. ...-Kaszdim, Ábrahám eredeti hazája 58. Az egyik szülő 59. Váza egynemű betűi 60. Szeszital fajta 62. Kaland páros betűi 64. Molekula része! 65. Az egyik próféta 68. Az izraeliek egyik táborhelye a pusztai vándorlás alatt 71. Svéd autómárka 72. A görögöknél a győzelem istennője – a második mgh-n ékezetthiánnyal 74. Az izraeli kémeiket megmentő jerikói nő

Függőleges:

1. A fejen van 2. A megfejtendő igevers első része 3. Dániel egyik társa (Kár. ford. szerint) 4. A szem egyik részének latin neve 5. Nem teljesen saját! 6. Az első férfi (a második mgh-n ékezetthiánnyal) 7. Libahang 8. P-vel az elején: hagymafajta 9. A-val a végén: Hulda prófétaasszony apósa 10. S-sel az elején: Pest megyei település 11. Dán betűi keverve 12. Híres vízesés 17. Dávid magasrangú tisztje 19. Határhelység az ígélet földje keleti részén **22. A megfejtendő igevers második része** 25. Asztalos szerszám 26. Talál 28. Ránevel 29. Bagolyhang 31. Ez a „bár” Afrikában van 32. Görög ital 33. Szösszetételekben újat, legutóbbit jelent 34. Ma horvátországi város, Zrínyi Miklós felégette a fahídját 36. Állóvíz 39. Fontos város volt Benjámin területén 41. Minden államban van! 43. Európai nép 45. Abimélek barátja, aki békeszerződést kötött Izsákkal 46b. Időmérő eszköz 47.

Immáron 48. Nabukodonozor főudvarmestere 50. Az urán és a kén vegyjele 52. Ebből a törzsből származik Dávid is, Krisztus is **54. A megfejtendő igevers negyedik része** 55. Kén, oxigén és jód vegyjele 58. Jókívánság Hawai-on 60. Helyhatározórag páros 61. Úgy nő valami irányába, hogy legalább részben betakarja azt 63. „A” forradás 64. Közlekeleti állam 66. Maró hatású anyag 67. Lapos, kiemelkedések nélküli 69. ... poetica – ford. 70. Osztrák, belga és thaiföldi autójel 73. Egy fél kuka!

Beküldési határidő: 2018. augusztus 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

Ezért tehát ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a Krisztus Jézusban. (Róm 6,11)

Helyes megfejtést küldtek be:

Polányi István* (Bp.), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Horváth Béláné* (Szada), Gaál Miklósné* (Tard), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Pető Albertné* (Budakeszi), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Martonné Szlepák Margit* (Tahi), Mihály Sándor* (Szada), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Gyaraki Mihályné* (Bp.), Káldi Istvánné* (Szentmártonkátá), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalu), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsanna (Kiskőrös), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Mihályné Fonyódi Eszter* (Bp.), Juhász B. János* (Kiskunhalas), Varga Lajosné* (Isaszeg), Dajka Péter* (Mikepércs), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Dan János* (Békés), Bató Tiborné* (Ócsa), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Hégyel Ferenc* (Dunaharaszti), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Spangenberg Rudolf* (Kömlő), Polányi Károlyné* (Bp.), Kovács Imréné* (Bp.), Török Sándor* (Debrecen), Horváth Jánosné* (Fadd), Vajda Jánosné* (Orgovány), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Kovács Sándorné* (Miske), Madarász Lajosné* (Debrecen), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Döme Károlyné* (Zirc), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Marton András* (Bp.), Gyaraki Lászlóné* (Békés), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Kapus Dorkás (Pécs-Somogy), Laczkovszki Jánosné (Bp.), Forrás Ferenc (Bp.), Serestyén Gyula* (Debrecen), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Sándor Mária* (Bp.), Kissné Kovács Valéria* (Hajdúböszörmény), Kovács Sándorné* (Kiskőrös), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Simon Zoltáné* (Bp.), Kerekes Irma* (Hajdúsámson), Krizsanyik Mária (Nógrádmegyér)

Könyvjutalomban részesült:

Káldi Istvánné (Szentmártonkátá), Mihályné fonyódi Eszter (Bp.), Dajka Péter (Mikepércs), Madarász Lajosné (Debrecen), Tóth Napsugár (Fadd)

Gratulálunk!

Jutalmukat postán küldjük el.